

Юрінком Інтер. 2010. 976 с.

4. Поліщук Л. Форми права власності за законодавством України . *Віче*. 2011. №14. С. 13-16.

5. Суханов Е.А. Лекции о праве собственности Е.А. Суханов. М., 1991. С. 165.

6. Лепех С.М. Правовий режим грошей як спільного майна подружжя С.М. Лепех *Право України*. – № 10. С. 85-96.

7. Рясенцев В.А. Семейное право В.А. Рясенцев. М.: Юрид. лит-ра, 1967. 224 с.

8. Иоффе О.С. Советское гражданское право: курс лекций О.С. Иоффе. – Ч. 1. Л.: ЛГУ, 1958. 511 с.

9. Ариванюк Т.О. Правове регулювання відносин власності між подружжя: автореф. ... канд.юрид.наук за спец.: 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право Т.О. Ариванюк. Київ, 2002. С. 16.

10. Юровська Г.В. Проблемні питання застосування Сімейного кодексу України у судовій Практиці *Право України*. 2013. № 10. С. 45-52.

11. Нечаева А.М. Семейное право: Курс лекций Александра Нечаева. 2-е изд., перераб. и доп. М.: Издательская группа «Юристъ», ИНФРА-М Изд. дом ООО, 2001. 318 с.

Замкова Д. Р.

здобувач вищої освіти юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Карпенко Р. В.

кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АВТОРСЬКІ ТА СУМІЖНІ ПРАВА: ПЛАГІАТ

Питаннями правової охорони та захисту авторських та суміжних прав у різні часи займалися такі вчені, як: Е.П. Гаврилов, Н.І. Федоскіна, В. Л. Михайлик, Н.Л. Сенніков, К.С.Симкин, О.Д. Святоцький, О.П. Сергєєв та інші. Під захистом авторських і суміжних прав розуміється сукупність заходів, спрямованих на відновлення і визнання цих прав у разі їх порушення чи оспорюванні.

Слід розрізняти такі поняття, як охорона авторських прав і їх захист. Під охороною розуміється встановлення всієї системи правових норм, спрямованих на дотримання прав авторів і їх правонаступників. Тоді як захист – це сукупність заходів, метою яких є відновлення і визнання цих прав у разі їх порушення. Захисту підлягають як порушені особисті немайнові, так і виняткові

права. У ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» виокремлено основні види порушення авторського права, що надають підстави для судового захисту. Найпоширеніша проблема порушення авторських прав - це плагіат. Під таким ми розуміємо навмисне присвоювання авторства того чи іншого твору науки, літератури чи мистецтва, відео- або аудіоматеріалів, фото або навіть програмного забезпечення, що належить третій особі. Обов'язковою ознакою плагіату є привласнення авторства. В якості плагіату розглядають в тому числі: випадки використання чужого тексту (повністю або частково); парафразу (переказ) чужої роботи; випадки запозичення з будь-яких опублікованих у пресі матеріалів; використання матеріалів, розміщених на електронних носіях інформації (на сайтах в мережі Інтернет, в електронних базах даних і т. п.).

С.О. Сударіков робить цікаве і вельми показове спостереження. Він вказує: «Плагіат настільки поширений, що навіть при визначенні плагіату іноді вдаються до плагіату». Набагато простіше скопіювати чужий контент, ніж самому створювати щось оригінальне і привабливе для споживача. Тому часто на різних ресурсах можна зустріти однаковий або дуже схожий продукт, а встановити, хто ж справжній творець даного продукту, досить проблематично. Це змушує власників унікального, авторського продукту наполягати на законодавчому захисті своїх прав.

На нашу думку, найбільш ефективним є цивільно-правовий захист авторських прав, який реалізується в рамках юрисдикційної форми. Вона забезпечується застосуванням передбачених законом способів захисту. Велика роль в регулюванні питань захисту авторських прав повинна відводиться правоохоронним органам.

Значною проблемою є вільний доступ до авторських творів та подальше їх використання іншими особами, адже в українському законодавстві є дозвіл користуватися авторськими творами навіть без згоди автора, вказавши джерело та ім'я автора.

Переважна кількість вчених вважає «законодавчо виокремити добросовісне та недобросовісне вільне використання чужих творів із встановленням відповідальності за, відповідно, недобросовісне їх використання». У разі порушення авторських і суміжних (за плагіат) настає: цивільно-правова відповідальність, яка реалізується через відшкодування заподіяних збитків (ст. 16, 431, 432 ЦК України); адміністративна відповідальність передбачає застосування уповноваженими органами державної влади або їхніми посадовими особами адміністративного стягнення (штрафи, вилучення, конфіскація тощо); кримінальна відповідальність ч. 1 ст. 176 КК України.

Підсумовуючи вище зазначене можна зробити висновок, що на сьогоднішній день плагіат, як один з основних видів порушення авторського права є досить нагальною проблемою в нашій державі. У багатьох країнах світу, в органах поліції та прокуратури існують спеціальні відділи, які займаються тільки питаннями охорони інтелектуальної власності, що дозволяє більш ефекти-

вно захищати порушені права громадян в розглянутій сфері. Саме тому, доцільним є запровадження прискореної політики адаптації українського законодавства та вітчизняних норм до міжнародних конвенцій, пов'язаних з дотриманням авторського права і суміжних прав, а також внесення відповідних змін і доповнень до власних нормативно-правових актів та прийняття нових законів у цій галузі.

1. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 04.11.2018 № 3792-ХІІ Регіонального доступу URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.

2. Сергеев А. П. Право интеллектуальной собственности: учебник А. П. Сергеев. Издание второе, переработанное и дополненное. М.: «ПРОСПЕКТ», 1999. 752 с.

3. Матінченко С. Я. Интеллектуальная собственность С. Я. Матінченко «интеллектуальная собственность». 2012. № 1. С. 21–23.

Кальчик Д. С.

здобувач вищої освіти
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Карпенко Р. В.

кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ДОМЕННИХ ІМЕН ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПБЛІКИ ТА УКРАЇНИ

На сучасному етапі з розвитком електронної торгівлі компанії позначають себе і відповідно свої товари та послуги в глобальній мережі Інтернет за допомогою таких засобів індивідуалізації, як торгівельні марки, комерційні найменування, географічні зазначення, які допомагають їм привернути більше уваги покупців-користувачів Інтернет до своєї діяльності або до власних товарів і послуг, використовуючи для цього, як правило, доменні імена. Із розвитком ділового підприємства в мережі Інтернет, зростанням ролі зв'язку між комп'ютерами через Інтернет, розширенням мережі Інтернет істотно активізувалися процеси, пов'язані з охороною доменних імен в мережі Інтернет. Все це свідчить про актуальність дослідження питань, пов'язаних з